

ВЗАЄМОДІЯ СТЕЙКХОЛДЕРІВ І ОСВІТНІХ ЗАКЛАДІВ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Сучасна система освіти зазнає суттєвих трансформацій, що зумовлені глобалізацією, цифровізацією та підвищенням вимог до якості навчання. Одним із ключових чинників ефективного функціонування освітніх закладів є взаємодія із зацікавленими сторонами – стейкхолдерами. До них належать студенти, батьки, викладачі, роботодавці, представники бізнесу, органи влади та громадські організації.

Маємо на меті проаналізувати сучасний стан співпраці освітніх закладів зі стейкхолдерами та визначити перспективи розвитку цієї взаємодії.

Стейкхолдери освіти – це особи чи організації, які мають інтерес у діяльності освітніх установ та можуть впливати на їхню роботу. Уперше дефініцію «стейкхолдери» розтлумачив Р. Фріман, окреслюючи їх як осіб, групи або організації, які впливають на процес ухвалення управлінських рішень певної компанії або/та є під впливом цих рішень [1].

Існує поділ на дві основні групи стейкхолдерів. Внутрішні стейкхолдери включають студентів, викладачів, адміністративний склад, батьків. До зовнішніх належать роботодавці та бізнес-структури, колишні випускники, представники органів державного управління, громадські організації, інвестори, благодійні фонди тощо.

Кожна із цих груп відіграє важливу роль у формуванні сучасного освітнього середовища. Нині для взаємодії між стейкхолдерами та освітніми установами притаманні наступні тенденції. Останнім часом все більшої популярності набуває дуальна освіта. Активна співпраця між вищими та бізнесом сприяє підготовці затребуваних, конкурентноспроможних спеціалістів. Позитивним також є організація та проведення стажувань та практик для студентів безпосередньо на місцях майбутнього працевлаштування.

Цифровізація комунікації також має відбиток у співпраці закладів освіти зі стейкхолдерами. Адже стейкхолдери мають можливість використовувати навчальні онлайн-платформ, впроваджувати електронні щоденники, доєднуватися до дистанційного навчання тощо. Стейкхолдери можуть виступати партнерами, впроваджуючи освітні проєкти. Також спостерігається тенденція залучення громадських організацій, представників бізнесу, роботодавців до формування навчальних програм.

Звісно, здійснюється фінансова підтримка освіти завдяки участі бізнесу у фінансуванні освітніх програм, наданні грантів, стипендій, партнерських проєктів тощо.

Проте, для покращення співпраці між стейкхолдерами та освітніми установами необхідно створити ефективні комунікаційні платформи, що розширить можливостей для відкритого діалогу між усіма зацікавленими сторонами. Варто також поглиблювати співпрацю з бізнесом, розширювати програми дуальної освіти, впроваджувати практико-орієнтоване навчання.

Отже, взаємодія стейкхолдерів та освітніх установ є ключовим фактором розвитку сучасної освіти. Спільні зусилля держави, бізнесу, громадськості та навчальних закладів сприятимуть підвищенню якості освіти, адаптації її до потреб ринку праці та суспільства загалом. Перспективним залишається розвиток партнерських відносин між університетами та підприємствами, цифровізація освітнього процесу та впровадження нових методик навчання, що сприятиме створенню ефективної та конкурентноспроможної системи освіти.

Перелік використаної літератури:

1. Freeman, R.E. (1984). Strategic management: A stakeholder approach. Boston: Pitman.
<https://doi.org/10.1017/CBO9781139192675>
2. Смачило В.В., Колмакова О.М., Коломієць Ю.В. Процедура аналізу стейкхолдерів підприємства/Економіка та суспільство, 2017, вип. № 12. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://economyandsociety.in.ua/journal-12/19-stati-12/1334-smachilo-v-v-kolmakova-om-kolomiets-yu-v>

3. Чепак В. П. Університет як стейкхолдер-компанія: потреба чи необхідність?/В. П. Чепак//Новий Колегіум. – 2017. – № 1. – С. 14-17. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/NovKol_2017_1_6.

4. Савицька Н. Л. Інституціональні проблеми взаємодії стейкхолдерів у вищій освіті/Н. Л. Савицька//Соціально-економічні трансформації в епоху глобалізації [Текст]: зб. наук. ст. учасників Шостої Всеукр. наук.-практ. конф. – Полтава: Скайтек, 2015. – С. 48–52

Дрогобицька Х.І.

здобувач вищої освіти

Хмельницький університет управління та права імені Леоніда Юзькова

СПІВПРАЦЯ БІЗНЕСУ ТА ЗАКЛАДІВ ОСВІТИ У СФЕРІ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ

Сучасний світ висуває високі вимоги до фізичного розвитку та здорового способу життя, що вимагає активної співпраці бізнесу та навчальних закладів. Інтеграція освітніх процесів із сучасними бізнес-методами сприяє покращенню фізичного виховання, розширенню можливостей студентів та учнів початкових класів та загалом зміцненню здоров'я суспільства. Взаємодія між двома секторами може приймати різні форми, включаючи фінансову підтримку, практичне навчання експертів і використання новітніх спортивних технологій.

Однією з основних форм співпраці підприємств та навчальних закладів у спортивній сфері є фінансування спортивних споруд та проєктів. Підприємницькі установи можуть інвестувати в будівництво або реконструкцію спортивних майданчиків, спортивних залів і спортивних майданчиків. Також є можливість спонсорувати спортивні команди в навчальних закладах, що дозволяє їм змагатися на різних рівнях. Наприклад, великі корпорації часто підтримують шкільні або університетські команди, надаючи їм необхідне спорядження та форму. Така практика є вигідною для всіх учасників процесу: студенти отримують доступ до якісного інвентарю, а бізнес отримує додаткову рекламу та формує позитивний імідж у суспільстві.

Багато компаній займаються організацією спортивних заходів, спрямованих на залучення молоді до активного способу життя. Це може бути марафон, естафета, футбол, баскетбол, волейбол або інший спортивний захід. Спільна діяльність бізнесу та навчальних закладів сприяє популяризації спортивної культури, здоровій конкуренції серед студентів, зміцненню співробітництва між бізнес-інститутами та навчальними закладами. Крім того, компанії можуть приєднатися до програм корпоративної соціальної відповідальності, проводячи бесіди про здоров'я, фітнес-семінари або тренінги з правильної техніки вправ. Така взаємодія сприяє формуванню культури здорового способу життя серед молоді, що є важливим чинником профілактики захворювань і загалом покращення якості життя.

Ще один важливий компонент співпраці дає студентам можливість проходити стажування в спортивних організаціях, фітнес-центрах або компаніях, що спеціалізуються на виробництві спортивного обладнання та інвентарю. Такий підхід дає можливість майбутнім фахівцям отримати практичний досвід роботи у сфері спорту, ознайомитись із сучасними тенденціями та набути навичок, необхідних для подальшої професійної діяльності. Для компаній співпраця в цьому напрямку корисна, оскільки вони можуть знайти перспективну молодь. Фахівці, які пройшли професійну підготовку і готові працювати в спортивній індустрії. Це дозволяє скоротити витрати на навчання персоналу та залучити мотивованих працівників.

Не варто забувати і про те, що розвиток технологій відкриває нові можливості для фізичного виховання, і самі компанії можуть сприяти його впровадженню в навчальний процес, наприклад, ІТ-компанії розробляють мобільні додатки для моніторингу фізичної активності, фітнес-трекери та інструмент віртуального моделювання, щоб допомогти покращити процес тренувань. Навчальні заклади, які співпрацюють з такими компаніями, можуть запроваджувати новітні технології на уроках фізкультури, роблячи їх ефективнішими та цікавішими для учнів. Це особливо важливо в епоху цифрових технологій, оскільки молоді люди звикли користуватися гаджетами та хочуть сучасного освітнього досвіду.